

त्रिभिः ॥ ३ ॥ अथवा त्रिभिः दर्भतृणैः सगैः यज्ञमानं त्रिः पावयति ।

सप्तभिर्वा ॥ ४ ॥ वाशब्दः त्रिष्वपि प्रत्येकं योज्यः ।

एकशतेन वा राजसूये ॥ ५ ॥ एकाधिकं शतमेकशतम् · राजसूयात्तर्ग-
तसोमेषु पवित्राभिषेचनीयादिषु · वा यथोक्ताः सर्वे पक्षाः । काण्वानां तु नवकृत्वः
पावयतीति पठ्यते · तत्र चित्पतिर्मेत्यादिभिस्त्रिभिरपि मन्त्रैरुपरिनाभि साभ्यासमेकं
पावनं कर्तव्यम् तथैव द्वितीयमेतैरेव त्रिभिर्मन्त्रैः साभ्यासम् तथा तृतीयं त्रि-
वाडिति एवं चाभ्यासापेक्षया नवकृत्वः पावनं कृतं भवति अभ्याससमुदायापे-
क्षया च द्विरुपरिनाभि सकृदवाडिति च सूत्रं नेयम् ।

आ वो देवास इति (४. ५) वाचयति ॥ ६ ॥ पावनानन्तरमध्वर्युर्यज्ञमानम् ।

स्वाहा यज्ञमित्यङ्गुली (४. ६) ऽग्रचते नाना हस्तयोः ॥ ७ ॥ नाना पृथ-
ग्घस्तयोः अङ्गुलिं संकोचयति · नैकस्यैव हस्तस्य द्वे किंत्वेकैकस्यैकैकाम् अन्ते
मुष्टी करोतीति (३. १. ३. २५) वचनात्प्रथमं द्वे कनिष्ठिके ।

एवञ्च शेषं प्रतिमन्त्रम् ॥ ८ ॥ एवमेवाङ्गुलिशेषं संकोचयेत् उत्तरैर्मन्त्रैः
प्रमन्त्रम् । एवंशब्दान्नानाहस्तयोः स्वाहोरोरिति द्वेऽग्रनामिके स्वाहा द्यावा-
पृथिवीभ्यामिति द्वे मध्यमेऽङ्गुलि ।

उत्तमेन मुष्टी कृत्वा स्वाहेत्युक्त्वा (४. ६) वाग्यतः ॥ ९ ॥ उंन स्वाहा
वातादारभऽङ्गुलिं मन्त्रेण मुष्टी कृत्वा ततः स्वांक्त्वा यज्ञमानो वाग्यतो भवति ।

अङ्गुष्ठौ तत्सहिते चोत्सृजति ॥ १० ॥ तंते अङ्गुष्ठसंलग्ने अङ्गुली तर्ज-
न्यौ · उंति प्रसारयति · चकारात् स्वाहेत्युच्चारणानन्तरमेवोभयं युगपत्करोति
वाग्यमनमङ्गुष्ठप्रदेशिन्योर्विसर्गं च । यज्ञमानं चैतदङ्गुल्यञ्चनम् · कुतः पुरुष-
संस्कारत्वात् तत्कथम् गर्भो वाऽएष न्यक्काङ्गुल्य-इव हि गर्भा इति श्रुतेः (३. २. १. ६) ।

वाग्यतं प्रवेशयति ॥ ११ ॥ ततोऽध्वर्युः कृतवाग्यमनं यज्ञमानं बाहुगृहीतं
शालायां प्रंति । अथ प्रवेशनानन्तरं यज्ञमानस्य स्वमासनं गृह्यतः पूर्वेणाहुव-
नीयमव्यवायेन प्रादक्षिण्येन गमने प्राप्तऽआहु ·

आहुवनीयगार्हपत्यावन्तरेण ॥ १२ ॥ यज्ञमानः प्रवेशितः सन् आहुत्य-
योरुत्तरालमार्गेण गत्वा दक्षिणतः स्वस्थानऽउपविशति श्रुतेः (३. १. ३. २८) · पूर्वया